

LBRIS

We know
books

CORINA OZON

Motanul Tomiță

ȘI NOUĂ POVEȘTI DIN MAGAZINUL
PENTRU ANIMALE

CRONICILE UNUI MOTAN
CARE LOCUIEȘTE ÎNTR-UN PETSHOP

ILUSTRĂȚII DE
RALUCA BURCĂ

Cuprins

Motanul Tomiță

1. Află cine este	6
2. Află despre prietenie	9
3. Învăță să-și aprecieze viața	12
4. Motanul Tomiță și poluarea	17
5. Motanul Tomiță o cunoaște pe pisica Sara	19
6. Câinele Robi	22
7. Frații șoricari	24
8. Internetul	29
9. Misterul din magazin	32

Sincer să fiu, nu mai știu când am venit aici, probabil eram foarte mic, de vreme ce nu-mi mai amintesc. Am prins frânturi de discuții între cei care dețin magazinul, că se feresc să aud eu, nu înțeleg de ce. Dar ce mi-a ajuns pe la urechi și mustăți a fost că Lena, doctorița, m-a găsit undeva prin cartier și m-a adus aici. Ea mai are acasă două pisici și doi câini, iar eu eram prea mic ca să mă ducă printre ei. Lena este blondă și poartă

mereu o bentiță care-i strânge părul peste cap,
iar ochii ei sunt aproape la fel de verzi ca ai mei.

Dinu este colegul ei, care stă la casă și vinde. Este slăbuț,
brunet, nu foarte înalt și are o barbă tunsă scurt. Lena este îmbrăcată
mai tot timpul în halatul de medic, iar Dinu, în blugi și cămașă
sau tricou. Nu cred că l-am văzut supărat de când sunt eu aici,
poate are legătură cu mine, mai știi? **Miau!**

Lena și Dinu spun că sunt proprietarii acestui magazin, dar atunci eu, care stau tot timpul aici, zi și noapte, și mă plimb pe unde vreau, eu ce sunt? Desigur, eu sunt stăpânul! Lumea vine aici ca să mă vadă pe mine, apoi cumpără produse, nu-i așa? Bine ați venit la *Codița veselă!* Magazinul pentru animale sau petshopul, cum e modern, unde, vă asigur, nu vă veți plictisi dacă vă povestesc tot ce văd eu zi de zi și noapte de noapte. *Grrr!*

1

Motanul Tomiță află cine este

Prima mea amintire este din dimineața în care am deschis ochii și eram un pic dezorientat. În fața mea se vedea tot magazinul, care, de fapt, e o cameră mai mare, mobilată cu rafturi albe, încărcate cu mâncare bună pentru pisici, câini, papagali, hamsteri și alți posesori de codițe vesele. Știu că era o dimineață de iarnă, pentru că, din când în când, mai intra câte un client și pe ușa deschisă simțeam un aer rece, care făcea să mi se zburlească blănița de un gri lucios. Lena, doctorița, îmi spune mereu că am o blană tare frumoasă.

Dar să revin. Stăteam într-un colț, pe un șişal, știți voi, genul de suport pe care obișnuim să stăm noi, câteva cuburi sau un fel de scaune pufoase, sprijinite pe stâlpi înfășurați cu un fel de frânghii, de care ne ascuțim noi gheruțele. De ce facem asta? Vă voi explica mai târziu.

Vedeam de pe șişal tot magazinul. Dinu vorbea cu oamenii care intrau și cumpărau de pe rafturi pliculețe, cutii cu pateuri sau saci cu nisip pentru

LBRIS

We know
books

